

*KNIHA
BÁJOK
6.B*

šk. rok 2020/2021

SLOVO NA ÚVOD

Otvárate knihu, na ktorej pracovali autori zo 6.B niekoľko týždňov. Tomu, aby vytvorili túto knihu, predchádzalo niekoľko hodín literatúry, na ktorých sme sa zoznámili s literárnym žánrom – bajka. Prečítali sme si Ezopove, Krylovove, Petiškove, Záborského bajky a porozprávali sme sa o nich. Hľadali sme znaky bajky, vysvetľovali sme si ich poslanstvo vo forme poučenia. Pozreli sme si tiež niekoľko bajok vo forme dramatického žánru – animovaného filmu.

Nastalo obdobie príprav – každý autor si premyslel príbeh, postavy, poučenie vyplývajúce zo svojej bajky. Prvú verziu poslal svojej jazykovej redaktorky ☺, ktorou bola na pár dní vyučujúca SJL Mgr.Labajová. Po schválení prvotnej verzie, po upravení a prípadnom doplnení si autori svoju bajku vytlačili a ilustrovali.

Celý projekt mal stanovené kritériá, ktoré sa všetkým viac-menej podarilo dodržať. Napriek odporúčaniam jazykovej redaktorky predsa len tlačiarenský škriatok zaúradoval a nie všetky chyby sa podarilo autorom identifikovať a opraviť.

Napriek tomu treba vyzdvihnúť a oceniť snahu triednych spisovateľov, ich nápady, originalitu, schopnosť vytvoriť súvislý, logicky napísaný príbeh, ktorý navyše má aj ponaučenie, teda nejakú dobre mienenú radu, skúsenosť, ktorá sa dá uplatniť aj v našom bežnom živote.

Veríme, že toto literárne dielko môže poslúžiť mladším spolužiakom ako výborná inšpirácia ☺.

Obsah:

Šimon Boča: *Páv a bocian*

Marko Dulin: *Pepsi, Coca-cola a zákerná Kofola*

Tomáš Ďurajka: *Vlk a myš*

Bianka Galiová: *Lienka a mucha*

Juraj Hajdučík: *Psík a mačka*

Tereza Holubová: *Sova a somár*

Jozef Janto: *Bájka o myši a medveďovi*

Nina Jaššáková: *O psíkovi a králikovi*

Lívia Krajčíková: *Strom a plody*

Nina Lalinská: *Rybka a dážd'ovka*

Sebastián Melicherčík: *Bájka o mačke, včele a opici*

Oliver Muščík: *Lienka a muchy*

Sofia Nociarová: *Kôň a myš*

Martina Myšiaková: *Bájka o muche*

Maroš Paiš: *Líška a medveď*

Michal Paulus: *Korytnačka a toaleta*

Sebastian Ritkav: *Diviaky na sídlisku*

Adriana Slížiková: *Žaba a líška*

Dominik Stanco: *Vlk a líška*

Sebastian Staněk: *Pes a pavúk*

Nina Sušková: *Ovca a lama*

Ján Szczypinski: *Pavúk a včela*

Alex Tomanica: *Pes a ježko*

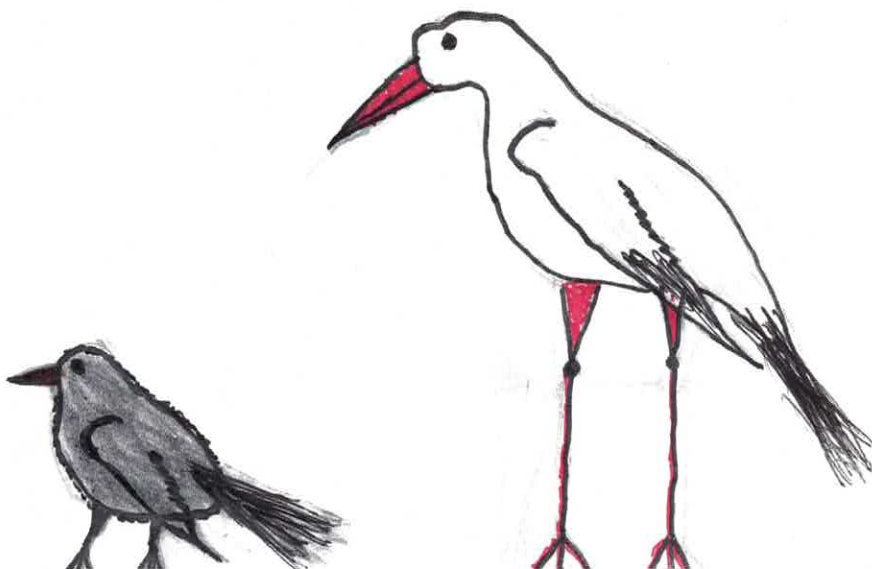
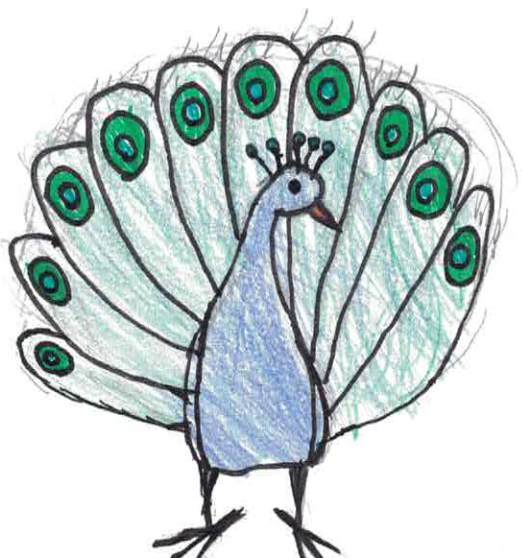
Nicolette Zážnová: *Mucha a pavúk*

PÁV A BOCIAN

Kde bolo, tam bolo, bol raz jeden páv. Páv bol veľmi pekný. Každý sa naňho pozeral, lebo jeho perie bolo naozaj krásne. Bol tam aj bocian, ale o toho sa nezaujímali, lebo nemal perie ako páv. Bocian však bol veľmi dobrý. Keď sa raz drozd zasekol v jame, lebo potreboval konárik na opravu hniezda, tak páva prosili, aby ho vyslobodil. Ale on povedal: „Ja ho nevyslobodím, zašpinil by som si moje nádherne perie.“ Všetci ostali v šoku. Povedali mu, že keď ho zaujíma len jeho perie, tak nech sa im už neukazuje na oči. Potom však priletel bocian a malého drozda vyslobodil, aj keď sa veľmi zašpinil. Povedal, že nezáleží na tom mať nádherne perie, ale záleží na tom, ako sa správame k druhým. Po tomto skutku už mal bociana každý rád a povedali, že je to ten najodvážnejší a najlepšie vták na celom svete.

Ponaučenie: Nezáleží na tom, ako vyzeráte zvonka, ale záleží na tom, čo mate vo vnútri.

Šimon Boča 6.B

Pepsi, Coca-cola a zákerná Kofola

Bola raz jedna pepsi ktorá bola v chladničke.

Ako vždy tam tak stála a nič nerobila, no až dovedy kým ku nej prišla čarovná coca-cola.

Keď ku nej prišla tak sa spolu rozprávali, coca-cola povedala pepsi:
„Chceš už vypadnúť však“? povedala coca-cola.

Pepsi odpovedala: „Áno, už sa to dosť nudím a nikto ma ani nechce vypiť, je to tu nanič, len tu tak stojím a pozerám sa na pred chladničky“ povedala pepsi.

„Poznám tajné miesto kde môžeš aj chodiť a byť ako normálny človek, mať pocity, dokonca aj tvár!“ povedala coca-cola.

Pepsi jej uverila a tak ju coca-cola zobrala so sebou do tajného miesta.

„Wau, je to tu fakt pekné, ináč, ako sa toto miesto volá?“ povedala pepsi.

„Veľká a čarovná chladnička, stačí to pomenovať len jedným slovom v skratke, raj!“ povedala coca-cola

„A máte tu nejakého kráľa alebo niekoho kto tu tomu vládne?“ spýtala sa pepsi.

„Áno, ale netreba ho otravovať, vie byť veľmi zákerný a niekedy aj hnusný, tým myslím že drzý a je dosť náladový tak si dávaj naňho pozor!“ povedala coca-cola.

„Môžeme ísť za kráľom?“ povedala pepsi.

Coca-cola súhlasila a tak za ním išli lebo pepsi chcela od neho niečo veľmi dôležité ale nechcela to coca-cole povedať.

Keď tam vošli tak sa všetko zvrátilo, pepsi chcela byť kráľom lebo ním nikdy nebola a tak sa hádali až do kým kráľ (kofola) povedal že spravia dohodu.

„A DOSŤ, UŽ FAKT ŽE STAČILO, musíme sa nejako dohodnúť, lebo touto cestou to fakt nejde.“ povedal kráľ.

„Dobre, a aká je ta dohoda teda?“ spýtala sa pepsi.

„Každý druhý deň môžeš byť kráľom ALE najprv musíš ísť so mnou do tajnej miestnosti, musím si ťa otestovať.“

Pepsi súhlasila, tak išla do tajnej miestnosti a bola v jednej trubke.

„Keď sa spustíš dole tak ťa tam čaká môj trón, dneska si fakt musím oddýchnuť.“ povedal kráľ.

Tak sa spustila a BUM, buchla sa o kameň a otvorila sa, roztekla sa do mora a už sa nikdy nezrodila a skapala.

Ponaučenie: nikdy neverte cudzím ľuďom

Marko Dulin 6.B.

Vlk a myš

Jedného dňa sa hladný vlk prechádzal lesom a hľadal si potravu. Bol naozaj hladný, lebo už pár dní nejedol. Zrazu zbadal pod neďalekým stromom malú myšku, ako si do svojho domčeka v zemi nesie semienka. Pomyslel si, že myš síce nie je moc veľká a jeho hlad neutíši, ale ako predjedlo je to lepšie ako nič. Pomaly sa priblížil k myške a pekne ju pozdravil.,, Dobrý deň, malá priateľka. Čože to robíš?“ spýtal sa vlk milo.,, Dobrý deň, robím si zásoby jedla na zimu,“ odvetila myška ustrašeným hlasom.,, A ty čo robíš tak ďaleko od svojho domu, víčik?“,, Ale, bolo mi smutno tak som si vyšiel na prechádzku a zohnať niečo na večeru.“ odvetil vlk. Keďže myška bola milá a pohostinná, rozhodla sa podeliť sa s vlkom s kusom syra, ktorý našla na lúke. Ako sa otočila, že vojde do brlôžku, vlk ju schmatol, zalizol sa a povedal:,, Ďakujem za ponuku, ale ja nejem syr. Radšej si dám kúsok mäska.“ Myška sa od strachu roztriasla, ale nechcela sa vzdať a tak tuho premýšľala, ako prekabátiť vlka. Zrazu v neďalekom kroví niečo zašuchotalo a myš dostala nápad. Vraví vlkovi:,, Rýchlo ma zjedz a utekaj, blíži sa tiger a zje nás oboch“ Vlk sa zľakol, pustil myš na zem a utekal najrýchlejšie, ako len vedel. Myška sa spokojne otriasla od prachu a pozrela smerom ku krikom, z ktorých vybehol kocúr a zožral myšku.

Ponaučenie: lož má krátke nohy

Tomáš Ďurajka 6.B

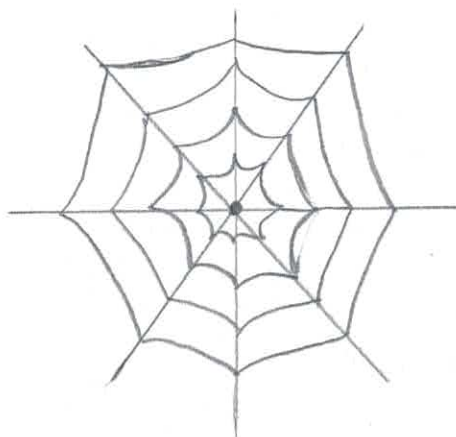
Lienka a mucha

Kde bolo tam bolo, bola raz jedna lienka. Všetci ju mali radi lebo bola ku ostatným veľmi milá a rada pomáhala.

Raz zazrela malú muchu. Išla smerom k pavúkovi, ktorý dorobil svoju pavučinu. Všetci na ňu veľmi hlasno kričali „Pozor! Pred tebou je pavučina!“ Mucha ich počula, no aj tak letela svojou cestou. Všetci si mysleli, že sa chytí do pavučiny. No potom na vlastne oči videli, ako preletela pomedzi pavučinu. Všetci prišli ku muche, a začali sa s ňou baviť. Lienka žiarlila na muchu a veľmi ju lákalo spraviť to isté, čo mucha. Lenže lienka bola oveľa väčšia.

Na ďalší deň si lienka všimla ďalšiu pavučinu ktorá bola ešte menšia, ako tá cez ktorú preletela mucha. Lienka zakričala na ostatných „Pozrite! Som šikovnejšia a lepšia ako malá mucha“. Letela smerom k pavučine, no bolo už neskoro. Zachytila sa do pavučiny. Lienka z celej sily kričala „Pomoc! Pomôžte mi niekto prosím.“ Na pomoc jej prišla malá mucha. Opatrne ju chytila, a vytiahla ju z pavučiny. Lienka sa jej poďakovala, pozvala ju ku nej domov na večeru a stali sa z nich najlepšie kamarátky.

Ponaučenie: Zbytočne si nič nedokazuj.

Psík a Mačka

Jedného dňa mačka prišla na dvor ku psíkovi a začala sa mu vysmievať: „Haha ty si v kletke a ja som voľná.“

Raz sa zase mačka prechádzala pri búde a vysmievala sa psíkovi. Ale psík sa hneval a hneval až potom aj zabrechal. „Jój mačička, prosím nevysmievaj sa mi. Veru nie je mi to príjemné! “ povedal psík. Ale mačička ho nemočúvala.

Potom sa mačka išla prejsť po ceste a aj na večeru. Mačka sa prechádzala, sem tam niečo zjedla. Večer keď mačička kráčala domov, tak uvidela ako ju naháňa vlk. Nemala sa kde ukryť, iba do psíkovej búdy. Tak mačička prišla k búde a pýta sa psíčka: „Psíček prosím, prosím. Pusti ma dnu. Naháňa ma vlk.“ Ale psík povedal: „Nie nie, ty si sa my vysmievala, že si voľná, takže preto ťa nepustím“.

Vlk pomaličky kráčal k mačičke, až ju nakoniec chytil a zožral.

Ponaučenie: Druhým sa nevysmievaj, nikdy nevieš, kedy sa ti to môže vrátiť.

JURAJ HAJDUČÍK, 6.B

SOVA a SOMÁR

Bol krásny slnečný deň.

Somárik Peťko išiel do školy. Vošiel do školy, prezul sa a išiel do triedy. V triede boli spolužiaci, veverička Janka, komárik Jožko, čmeliak Ferko a kobyľka Zdenka. Akonáhle si sadol, zazvonil zvonček a začala sa hodina. Do triedy vošla pani učiteľka sova Jozefína.

„Dobrý deň žiaci,“ povedala pani učiteľka.

„Dnes budeme mať prírodovedu spojenú s matematikou,“ dodala.

„Jupí!“ povedali všetci žiaci.

„Tak úloha znie,“ povedala učiteľka.

„Na strome sedí 10 vtáčikov, poľovník si zamieri na jedného a zastrelí ho.“

Otázka je: „Koľko vtáčikov zostane na strome?“

Veverička sa hlási a bez vyvolania vykrikuje: „Deväť“.

„Táto odpoveď je nesprávna,“ hovorí učiteľka.

„Komárik, aká je správna odpoveď?“ pýta sa pani učiteľka.

„Ja – ja neviem,“ kocká komárik.

„Pani učiteľka, pani učiteľka, ja to viem,“ vykrikuje somárik Peťko na celú triedu.

„Nevykrikuj a buď ticho!“ hučí na celú triedu nervózna pani učiteľka.

Pani učiteľka nechce somárika vyvolať, lebo vie, že povie hlúposť.

Somárik teda smutne zloží ruku a radšej nič nehovorí.

Kobyľka sa po vyvolaní pani učiteľkou ozve: „Ja si myslím, že na strome zostane 6 vtáčikov.“

„Ani toto nie je správna odpoveď,“ povie učiteľka.

„Tak a posledný nám zostáva čmeliak Ferko,“ hovorí sova.

„Ferko povedz nám, aká je správna odpoveď?“

„Odpoveď je osem,“ hrdo dodá Ferko.

„Vôbec to nie je správna odpoveď,“ so smútkom povie žiakom učiteľka.

„Tak, keď nikto nevie správnu odpoveď, dám možnosť aj Somárikovi Peťkovi“. „Aká je odpoveď Somárik?“ pýta sa učiteľka.

„Správna odpoveď je nula, lebo keď poľovník vystrelí, tak všetci sa zľaknú a odletia.“

„Hurá, to je správna odpoveď,“ kričí šťastná učiteľka.

Vzápätí zazvonil zvonček a žiaci sa už tešili a pripravovali na ďalšiu hodinu.

PONAUCENIE : aj o tom o kom si myslíme že je hlúpy, môže byť veľmi múdry.

O PSÍKOVÍ A KRÁLIKOVÍ

Jedného dňa sa králikovi zmenil celý život. Králik prišiel o prácu, ktorú mal veľmi rád. Po ceste domov si hovoril:

„Och, prečo som taký hlúpy?“ Keď prišiel domov, mamička sa ho opýtala: „Čo sa stalo, prečo plačeš?“ králik jej odpovedal:

„Mamička moja, prišiel som o prácu.“ Keď to otecko započul, rozplakal sa. „Môj jediný syn prišiel o prácu?“ spýtal sa. „Neboj sa otecko ja si nájdem novú a lepšiu prácu.“ Králik splnil čo povedal, a začal si hľadať prácu. No nikde ho nechceli zobrať.

Keď sa toto dozvedela mamička, bola prekvapená. „Prečo ťa nikde nechcú zobrať, veď si pracovitý?“ Jedného dňa však videl, že psík potrebuje posilu.

Králik bol nadšený, lebo psíka veľmi dobre poznal. Psík sa ho opýtal, prečo hľadá prácu. Králik mu odpovedal:

„Vyhodili ma a potrebujem súrne peniaze.“ Psík teda súhlasil a králik bol rád, že má prácu. Bol tam už nejaký ten týždeň, ale psík si všimol, že králik nepohol ani prstom.

„Prečo tu len tak sedíš, máš predsa robotu.“ povedal psík, ale králik bol ticho. „Vieš predsa že keď nebudeš pracovať, tak nedostaneš peniaze!“

Ale ani po pár dňoch králik neurobil vôbec nič, a preto sa psík rozhodol, že králika vyhodí. Králik bol veľmi smutný, no i nahnevany na sám seba.

„Prečo som taký lenivý?“ spýtal sa sám seba.

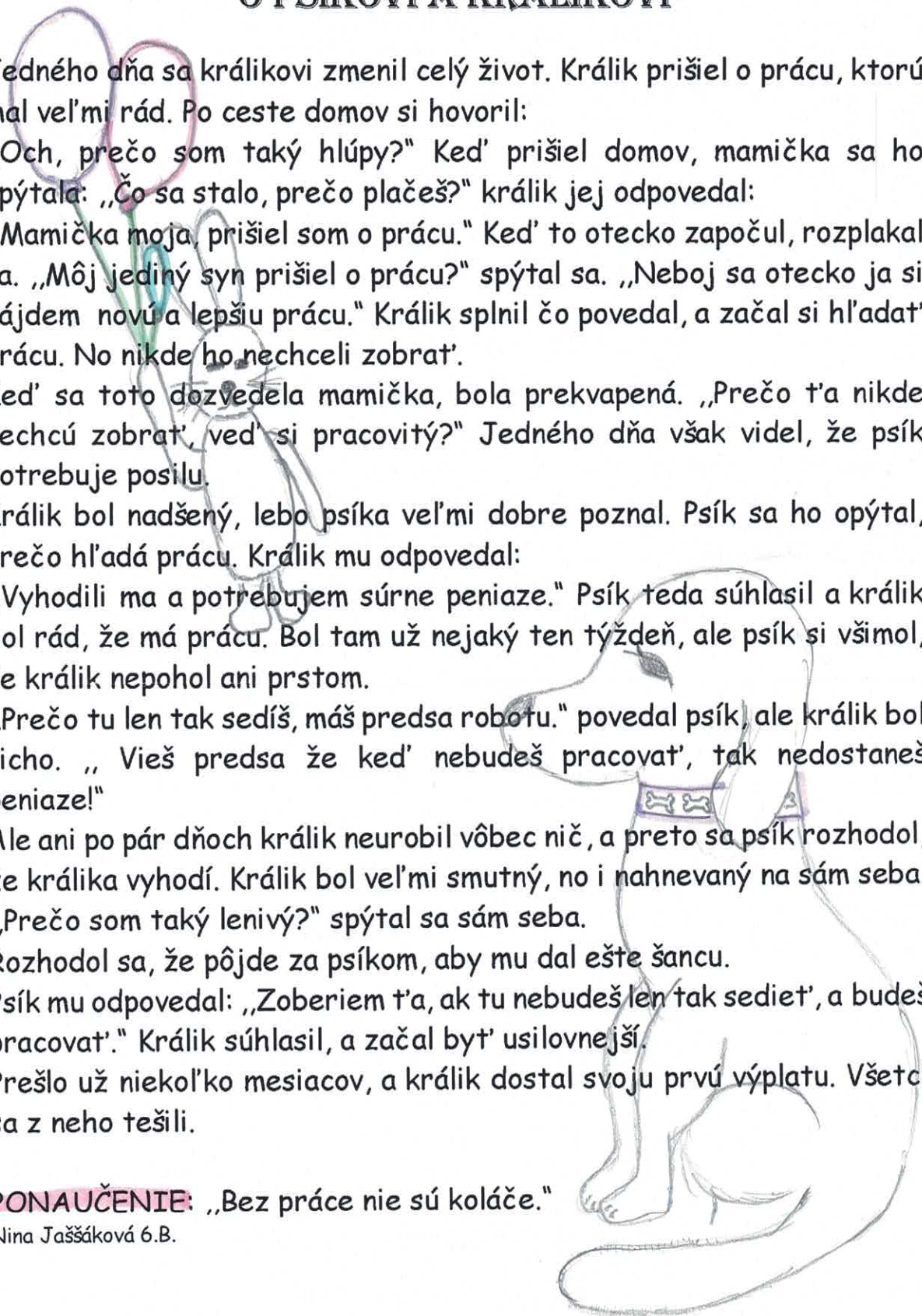
Rozhodol sa, že pôjde za psíkom, aby mu dal ešte šancu.

Psík mu odpovedal: „Zoberiem ťa, ak tu nebudeš len tak sedieť, a budeš pracovať.“ Králik súhlasil, a začal byť usilovnejší.

Prešlo už niekoľko mesiacov, a králik dostal svoju prvú výplatu. Všetci sa z neho tešili.

PONAUCENIE: „Bez práce nie sú koláče.“

Nina Jaššáková 6.B.

Bájka o myši a medveďovi

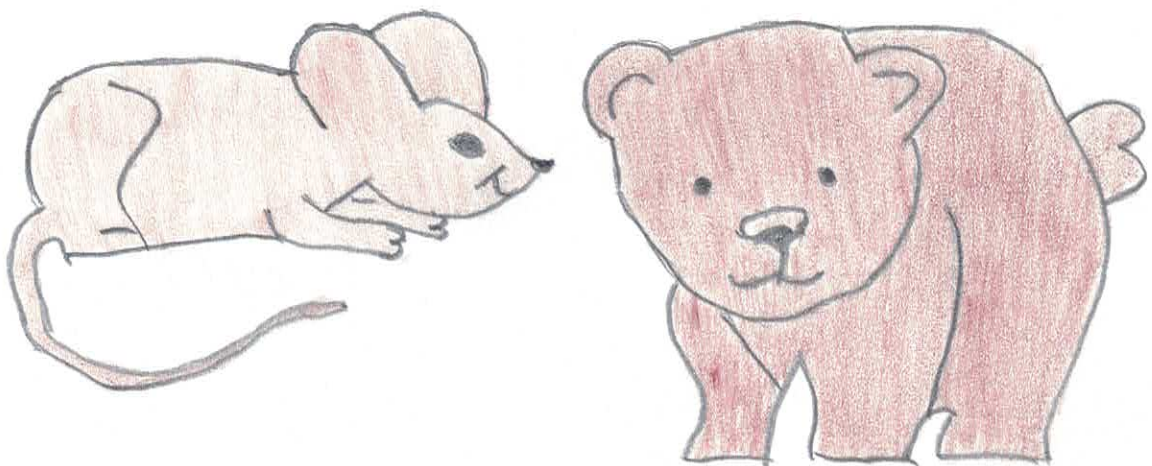
Malá myška si vykračovala po ceste a ako tak vidí, pred ňou stojí obrovský medveď. Myška sa rozbehla a ozrutné zviera uhryzla do laby. Medveďa to veľmi zbolelo a začal revať od bolesti. Myška rýchlo utekala preč. Medveď sa rýchlo pozbieral, pozrel kde je myška a rýchlo sa snažil malé, drobné zvieratko chytiť. No myška rýchlo bežala, dobehla do diery v strome a schovala sa tam.

Medveď zúrila a zvolal : „Okamžite vylez z diery von!“ A myška sa mu vysmievala : „Pod' si po mňa, ty obrovský silák.“ Medveď bol rozzúrený, kopal a búchal hlavou o strom, ale strom sa nepohol. Medveďa nakoniec rozbolela hlava, bol už veľmi unavený a vyčerpaný. Spadol na zem a ležal.

V tom vyskočila myška z diery a uhryzla ho do čumáka. Medveď začal veľmi kričať, dupotať nohami, až sa triasla zem. Myška opäť skočila do svojej diery a z bezpečného úkrytu zapišťala tenkým hláskom : „Vieš, ani tí najväčší siláci nemusia vždy vyhrať...“

Ponaučenie : Telesná veľkosť a sila nie sú vždy rozhodujúce.

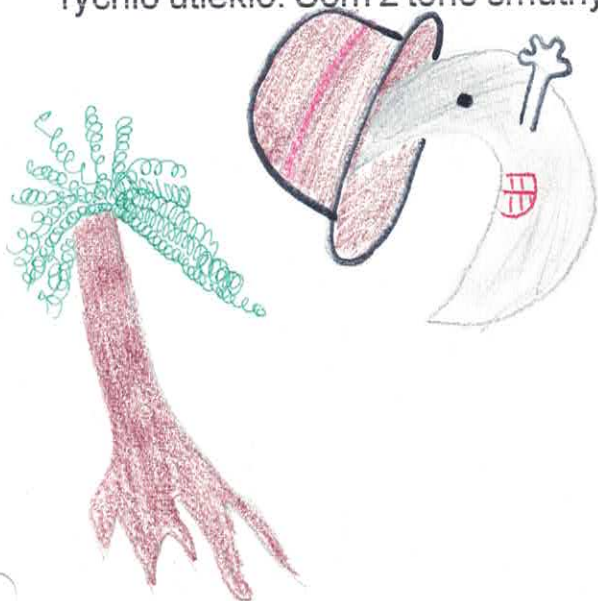
Jozef Janto 6.B

Strom a plody

Na lúke, kde žil strom Fero sa mali všetci radi. Všetky stromy na seba boli veľmi milé a nikdy sa nestalo, že by sa niekto pohádal. Jedného dňa išlo po krásnej lúke plnej stromov dievča. Kochalo sa krásou stromov. Jeden strom mal šťavnaté jablká iný zase hrušky, slivky... No strom Ferko bol iný. Namiesto plodov mal na sebe kvety. Všetci ľudia, ktorý kedy išli okolo sa nemohli na Ferka vynadávať. Niektorý si z neho aj odtrhli kvetinku a zobrali si ju so sebou.

No dievčaťu sa strom Ferko moc nepozdával. Dievča sa na Ferka škaredo pozrelo a rýchlo odišlo preč. Dievča malo alergiu na kvety. No Ferko tomu nerozumel a tak bol z toho veľmi smutný. Keď prišla noc a všetky stromy zaspali strom Ferko sa veľmi rozplakal. Všimol si to mesiac. Podišiel ku nemu a tichým hlasom povedal, „Prečo plačeš Ferko? Čo ťa trápi?“ „Joj ujo mesiac, myslím si, že ty mi s týmto nedokážeš pomôcť. Dnes išlo okolo dievča, pozeralo sa na všetky krásne stromy no v tom sa pozrelo s hrôzou na mňa, a rýchlo utieklo. Som z toho smutný, pretože som si myslel, že sa všetkým páčim.

Chcel by som vyzerat ako ostatní. Chcel by som by obyčajný...“ povedal utrápený Ferko mesiacu. „Ferko, nebuď smutný pre hlúposti. Jednému dievčaťu sa nepáčiš a kvôli tomu sa chceš meniť? Viem ti s tým pomôcť, veď predsa som všemohúci, ale musíš si byť istý tým, že to naozaj chceš.“ povie Ferkovi múdry mesiac. „Áno prosím pomôž mi, zmeň ma tak, aby som vyzeral ako všetci ostatní.“ Povedal nadšene Ferko. „Dobre, ale ešte si to premysli, moje čary môžeš použiť iba raz, a nedajú sa vrátiť späť“ ledva dopovie mesiac a Ferko hneď na to skríkne „Áno, som si tým

istý!“ „Ako povieš.“ povie mesiac a vzápätí na to zmení Ferka na obyčajný strom s jablkami. Ferko sa poďakuje, mesiac odíde a Ferko sa vyberie spať.

Na ďalšie ráno sa Ferko zobudí a hneď ho všetci začnú chváliť, že je krásny a konečne zapadá ku ostatným. Keď išli okolo nejakej deti, vždy si z Ferka odtrhli jedno, dve a kludne aj tri jablká. Takto Ferko žil spokojne asi dva mesiace. No po dvoch mesiacoch narástli na menšom stromčeku kvety. Boli úplne rovnaké ako tie, ktoré mal Ferko. Všetci ľudia, ktorý išli na okolo sa u neho zastavili a obdivovali jeho krásu. Ferko si uvedomil čo urobil ale vedel, že už to nemôže vrátiť späť.

Ponaučenie: Nemeň sa kvôli jednému človeku, ktorému sa nepáčiš, pretože existuje veľa ďalších, ktorý to ocenia.

Rybka a dážďovka

Bola raz jedna rybka menom Lory. Jedného dňa sa vybrala zaplávať si. Po ceste stretla dážďovku a začala sa jej posmievať:

„Aká si len pomalá, nikoho nepredbehneš!“

Dážďovka v rozčúlení navrhla preteky. Dohodla sa s rybkou, že vyhrá tá, ktorá prejde z jednej strany jazera na druhu. Nadišiel deň pretekov. Obidve pretekárky boli pripravené a po dohode odštartovali. Rybka si bola istá, že má víťazstvo isté. Po ceste cez jazero ju však niečo pichlo do plutvy a nemohla pokračovať. Dážďovka ďalej plávala a hoci rybku nikde nevidela, nevšímala si to. Myslela iba na cieľ. Rybka nakoniec prekonala bolesť a pokračovala ďalej. Nakoniec doplávala do cieľa.

Sklamaná zistila, že ju dážďovka naozaj porazila. Uznala jej výhru a už nikdy sa jej neposmievala.

PONAUCENIE: Všetko zlé sa nám v živote vráti.

Nina Lalinská 6.B

Bájka o Mačke, Včele a Opici

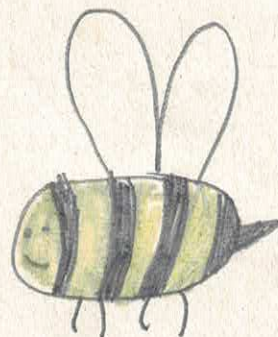
Jedného dňa išla mačka po lese a spieva si: pec nám spadla pec nám spadla ktože nám ju „huhu haha hihi“ . Ozvala sa opica.

„Pokazila si mi pieseň“ mačka povedala. Opica sa jej vysmiala a utekala preč. Mačka si to nenechala a utekala za opicou. Opica bola šikovní zobrať banán zjedla ho a šupku hodila mačke pod nohy.

Ona sa šmykla a ublížila si na nožičku začala plakať. Opica zoskočila zo stromu a išla k mačke. Opica sa síce pekne ospravedlnila ale mačka jej nechcela odpustiť. Zrazu okolo nich prebieha nejaký obor „aha obor“ povedala opica. „to je človek a uteká“ mačka povedala. „Ale prečo uteká a kričí“ povedala opica. „neviem podme sa tam pozrieť“ keď tam prišli tak to čo videli nikdy nato nezabudli bol to roj včiel a tak ich dopichal ten roj, že ani nevideli. Rýchlo utiekli a išli sa vyliečiť.

Ponaučenie: nechodte tam kde sa niečo zlé deje

Sebastián Melicherčík 6.B

Lienka a muchy

Letela si lienka tesne nad trávou a rozmýšľala ako by sa zabavila. Všetky kamošky boli v práci, ale jej sa pracovať nechcelo.

Vtom uvidela muchy pri kontajneroch. Začala sa im vysmievať: „Muchy, muchy, aké ste pomalé...“. „No počkaj lienka!“, naštartovali sa a začala naháňačka ako z akčného filmu. Múch bolo 10 a lienka iba jedna. Mali čo robiť, aby sa vyhli rôznym prekážkam. Napriek tomu 2 muchy narazili do stromu a 1 do kvetu. Keď lienka letela okolo stromov, zbadala pred sebou nejakú sieť. Podarilo sa jej cez ňu preletieť, no 3 muchám nie. Lienka letela ďalej. Nevšimla si však pascu, kde ju čakal pavúk.

Muchy zostali 4, lienka ani jedna.

Ponaučenie: Nikdy sa nevysmievaj, môžeš na to doplatiť!

Oliver Muščík, 6.B

Kôň a myš

Jedného krásneho dňa, bežal okolo myšky kôň, takzvaný grošák. Grošák je koník so šedými flakmi po celom tele a teda farebne sa podobá na šedú myšku.

Myška drzo zakričala na koníka: „Konisko, čo tak strašne dupeš!“

Grošáček sa urazene pristavil pri myške, zaerdžal a povedal: „Ale veď ja za to nemôžem, že tak dupem.“

V tom k nim prišla čierna mačka a zamňaučala: „Mňau, hmmm..., aká chutnučká myšička, takú by som si dala.“

Myška sa zľakla, vyskočila na koňa, ktorý sa jej hneď zastal a povedal mačke: „Prečo si začínaš do menšieho a slabšieho, keď ty sama si silnejšia?“

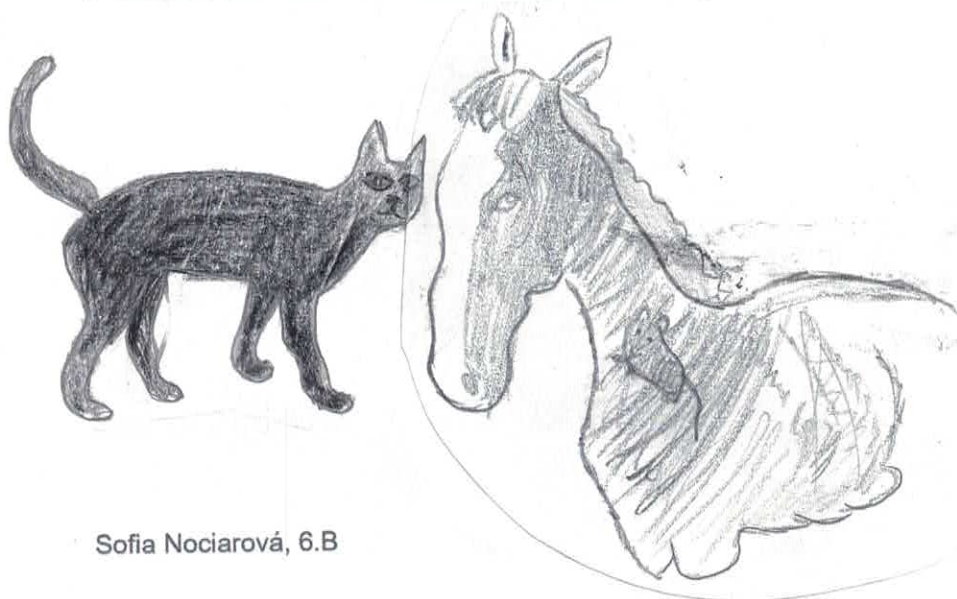
Mačka, ako keby to nepočula, naďalej hľadala sivú myšku, ktorú napokon aj tak nenašla a teda svoj lovecký úmysel vzdala.

Sivá myška farebne splývala s grošáčikom a preto ju mačka nevidela.

Naštvaná mačka smutne odišla a už viac sa neukázala.

Z myšky a koníka sa stali najlepšie kamaráti.

PONAUCENIE: V núdzi spoznáš priateľa.

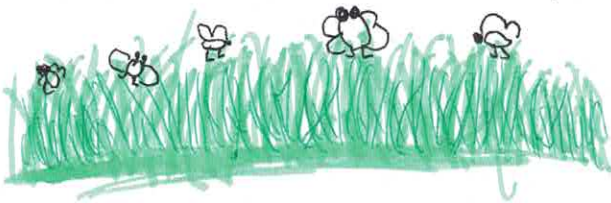
Sofia Nociarová, 6.B

Bájka o muche

Žil raz jeden chameleón. Do trávy mu priletela mucha. Chameleóna napadlo, že keď je väčší ako mucha, bude pre neho korisťou. Chameleón sa zamaskoval podľa farby a začal sa k muche pomaly približovať. Mucha vycítila nebezpečenstvo. Začala premýšľať ako ho prekabátiť. Chameleón sa približoval a mucha na neho skríkla: „Počkaj, kamarát! Poďme sa spolu hrať!“ Jemu sa to zapáčilo, lebo bol stále sám. „Ako sa chceš hrať?“ spýtal sa chameleón muchy. „Na skrývku“, povedala mucha. „Ty zatvoríš oči a ja sa zatiaľ schovám, potom sa vymeníme.“ Chameleón súhlasil. Zavrel oči a začal počítat. Zatiaľ, čo počítal, mucha odletela. Keď otvoril oči, zistil, že ho prekabátila.

PONAUCENIE: *Rozum je silnejší ako svaly*

Myslaľková Martina 6.B

Líška a medveď

Bola raz jedna líška, ktorá si raz povedala, že sa vyberie do sveta. V svete sa jej páčilo. Predstavovala si, ako stretne veľa nových kamarátov.

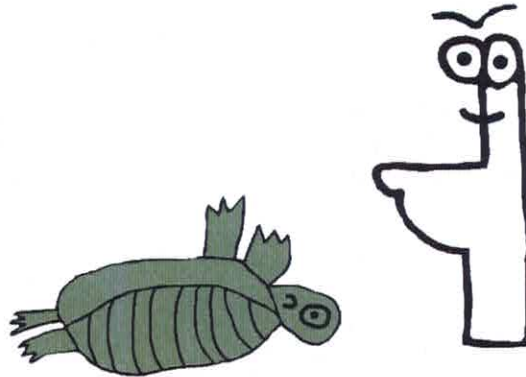
Lenže po 2 dňoch to už tak ružovo nevyzeralo. Líške každú chvíľu škŕkalo v bruchu. A tak si po chvíli povedala, že skúsi nájsť niekoho u koho by sa mohla najesť a ubytovať. Po dlhšej dobe hľadania prichodila ku malej útulnej chatke. Najprv sa bála vojsť dnu ale po chvíľke tam vošla, a v ten moment čo tam vošla, tak stál pred dverami hrozivý medveď. Líška tam stála a triasla sa. Medveď sa jej opýtal čo tu chce a líška mu odpovedala, že hľadá miesto na nasýtenie a spánok, medveď mal ale mäkké srdce tak ju pustil dnu. Najprv sa tam mali obaja dobre zabávali sa a hrali.

Lenže čím dlhšie spolu boli, tým viac líška začala závidieť medveďovi, prišlo jej nespravodlivé, že on mohol mať všetko jedlo, nádherné poháre a tanieriky. A tak sa raz rozhodla, že ho okradne a utečie. Tak sa jednu noc vplížila do kuchyne keď medveď už spal a pobrala si všetko jedlo a porcelán so sebou, a na druhé ráno, keď sa medveď zobudil, tak v kuchyni ho nečakalo nič iné ako prázdne poličky.

Ponaučenie: **Závisť je niekedy silnejšia ako kamarátstvo.**

Korytnačka a Toaleta

Bol raz jedna korytnačka, ktorá si vykračovala lesom práve vtedy, keď sa okúpala v maličkom jazierku. No potom prišla veľká piesočná búrka.

Korytnačka sa veľmi bála, tak sa radšej skryla, no za pár sekúnd ju búrka otočila na chrbát a korytnačka sa nevedela obrátiť.

Bola celá od piesku a chcela sa umyť.

A zrazu sa len tak - z ničoho nič, objavila toaleta.

Toaleta prikráčala k nej a povedala, jej že jej dokáže pomôcť.

„Počúvaj korytnačka, ak mi dovolíš zobrať ťa a položiť ťa do mojich úst, tak ťa dokážem jednoducho umyť.“

Korytnačka na to: „Áno, prosím umy ma, lebo ja som sa pred chvíľou čistila a zase som od piesku.“

Toaleta ju teda zobrala a položila do svojich úst.

Ale zrazu ju toaleta spláchla a korytnačku zjedla.

Ponaučenie: Nikdy never nikomu, ktorý ti dáva ponuku ktorú dokáže hneď zneužiť.

Diviaky na sídlisku

Nebojácne diviaky chodili hodovať každú noc na neďaleké sídlisko. Inak tomu nebolo ani dnes. Stará diviačica čakala v neďalekom kroví, kým sa zotmie. Keď prišiel ten správny čas, poučila svoje mláďatá : „Pekne sa zoradíte a držte sa pri mne.“ Mláďatá poslúchli a nasledovali svoju mamu. „Tieto kontajnery sú vždy plné dobrôt,“ hovorila im, keď prišli na sídlisko.

Od vedľajšieho odpadkového koša ich pozoroval starý, trochu ťarbavý diviak zo susedného krovia. Stará diviačica sa postavila na zadné nohy a prednými šikovne otvorila plný kontajner. Mladé ju s úžasom pozorovali a tešili sa na nočné hodovanie zo zvyškov, ktoré ľudia vyhodili. Diviačica sa celou váhou oprela do koša, aby sa prevrátil. Mláďatá sa tešili a šťastne kvičali, keď videli koľko vecí sa vysypalo z kontajnera. „ Tolko dobrôt, všetko treba prehrabať, nech tam náhodou neostane niečo, čo sme ešte neochutnali,“ pišťali a rozhadzovali odpadky okolo seba.

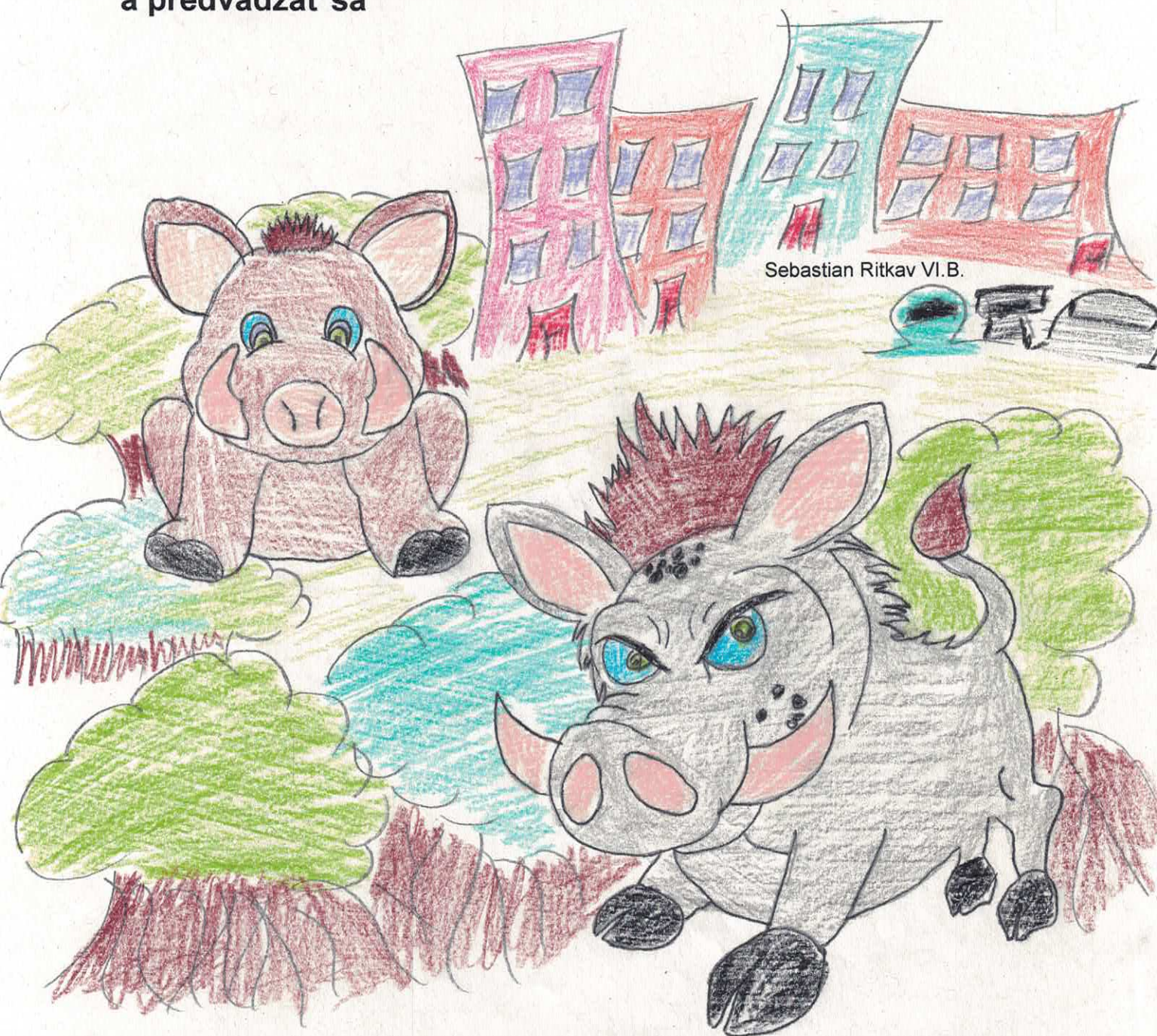
Nešikovný sused sa nechcel nechať zahanbiť. Tiež sa celou svojou váhou a silou oprel do vedľajšieho kontajnera, aby ho prevrátil. Diviačia rodinka mala však kopu práce medzi svojimi odpadkami. Susedovi nevenovali pozornosť. Ten sa chcel predviesť a tak celý vliezol do prevráteného koša. Chcel sa dostať až na úplné dno a vyhrabať von úplne všetko. Nečakal však, že poklop na kontajneri sa zavrie a on tam ostane uväznený. Ten buchot vyrušil diviačiu rodinku. Spozorneli a zo zavretého kontajnera počuli zúfale volanie : „Pomôc, prosím nenechávajte ma tu, zachráňte ma,“ ozývalo sa zvnútra.

Diviačica chvíľu obchádzala prevrátený kôš, v ktorom jej sused uviazol, ale bola bezradná. „Nemal si byť nenásytný a celý liezť dnu,“ so súcitom sa mu prihovárala: „Nevieme ti odtiaľ pomôcť von, musíš počkať do rána. Určite prídu ľudia, ktorí ťa odtiaľ vyslobodia.“ Otočila sa ku svojim deťom a povedala:

„ Musíte byť opatrní, takto sa to nerobí.“ Mláďatá chápavo, no zároveň vystrašene hľadeli na svoju mamu. Dohodovali a všade naokolo ostali po nich porozhadzované smeti. Spokojná rodinka sa pobrala po výdatnej večeri späť do neďalekého krovia.

Zúfalému, nemotornému susedovi diviakovi neostalo nič iné, ako vylakane ležať zakliesnený v kontajneri a čakať, kým mu ráno pomôžu rozhnevaní ľudia, ktorí rozhodnú o jeho ďalšom osude.

Zle sa stane veľmi rýchlo, netreba preceňovať svoje sily a predvádzať sa

Sebastian Ritkav VI.B.

ŽABA A LÍŠKA

Bola raz jedna líška. A tá líška bola veľmi pekná, bohatá a obľúbená v triede. Tiež mala veľa kamarátov, ale jej kamaráti sa s ňou kamarátili len preto lebo bola bohatá a obľúbená. V triede mali aj žabu. Nikto sa s ňou nechcel kamarátiť lebo bola chudobná a škaredá. Žaba túžila sa skamarátiť s líškou ale tá so žabou nie. Raz prišla do triedy nová žiačka sova. Bola krajšia a viac bohatá ako líška. Všetci kamaráti líšky odišli ku sove. "Vy ste sa kamarátili so mnou len kôli bohatstvu?!", povedala líška. Líška stratila všetkých kamarátov. "Ak chceš môžeme byť kamarátky", povedala žaba. Líška súhlasila a ospravedlnila sa žabe že sa s ňou nechcela kamarátiť. Žaba jej odpustila a boli najlepšie kamarátky.

Nesúd' ľudí podľa charakteru.

Adriana Slížiková

Vlk a líška

Bol raz jeden vlk, bol veľmi milý a rád lovil zvieratá. Jedného večera si išiel zaloviť a nalovil si dvoch zajacoch. Najedol sa a bol po love veľmi unavený, tak išiel spať. A dal si do úkrytu jedného zajaca. Ale líška ho sledovala a keď zaspal, tak sa priblížila a ukradla mu ho. Keď sa ráno vlk zobudil, tak bol zmätený, že kto mu ukradol toho zajaca. Snažil sa to zistiť, ale aj tak sa mu to nepodarilo. Na ďalší večer išiel znovu loviť. Išiel na bačovú lúku, kde mal ovce a jednu mu zabil a zobral si ju domov. Polovicu z nej zjedol a viac už nevládal, tak si ju dal do úkrytu a zaspal. Líška sa priblížila. Ráno vlk stretol líšku a spýtal sa jej: „Líška, nevidela si zlodeja, čo mi ukradol večeru?“ Líška odpovedala, že nikoho nevidela. Večer prišlo líške zle, lebo zjedla tú ovцу, a tak sama ľutovala, že to vlkovi ukradla a nevedela či sa mu ma priznať. Líška sa mu nakoniec priznala a vlk bol našťvaný, ale bol rád, že sa mu líška ospravedlnila.

Ponaučenie: lož ma krátke nohy,

Dominik Stanco

6.B

PES A PAVÚK

Jedného pekného dňa sa prechádza pavúk menom Bežnik. Ktorí robil každému zvierat'u ~~zle~~ zle preto ho prezívali toxický. A keď sa to dozvedel ako ho prezívajú tak ho to ešte viac nahnevalo. A preto začal robiť ešte horšie veci napríklad kradol jedlo nastrazoval pavúčie pasce a zvieratá sa začali Eske viac báť. Ale raz ho videl pes menom hill a ten sa ho nebál. Raz prišiel ku nemu a hovorim. Hej bežnik prečo robíš každému zle? A bežnik povedal že ho to baví. A hill povedal a misliš že ich to baví? Ale bežnikovi bolo jedno čo mu hill hovoril a spýtal sa ho či si s nim dá preteky. A hill povedal že áno. A kamarátka korytnačka to odštartovala. Bežnik pustil pavučinu a pritiahol sa o strom. A potom z ničoho nič začal rýchlo padať a dopadol do diery pri strome a zasekol sa a pes prišiel ku nemu a povedal mu. Nemal si robiť zle iným a dobehol do cieľa.

Sebastian Stanek 6.B

Ponaučenie: Nerobte iným zle lebo sa vám to vráti

OVCA A LAMA

Jedného pekného, letného dňa v Mexiku žila lama. Staral sa o ňu jeden veľmi starý pán, ktorý bol chudobný. Lama spala na troške sena, a pre vodu musela ísť veľmi ďaleko, lebo nemali peniaze na to, aby si ju kúpili. Lama bola veľmi lenivá a nechcelo sa jej tak ďaleko chodiť. Jedného dňa v noci si lama povedala: „Ten môj pán je strašne chudobný. Radšej idem niekde na lúku a nájdem si nového a bohatšieho pána.“ Tak teda zaspala, a na druhý deň, keď sa zobudila, preskočila zhrdzavený plot, a išla nájsť nejakú lúku, kde by sa o ňu staral nový pán. No o chvíľku lama našla veľkú ohradu, v ktorej boli ovce, a povedala: „Teda, to je ale veľká ohrada. Určite ju vlastní nejaký veľmi bohatý pán“. Lama vošla do ohrady, a k nej prišla jedna z oviec, a povedala druhej: „Aha Beta, pozri aká pekná ovca s dlhým krkom k nám zavítala.“ „Ale Klára, to nie je ovca, ale lama.“ Povedala Beta. Klára ostala zarazená. „Lama ?.“ No ako sa ovce rozprávali, o chvíľku prišiel ich pán a povedal: „Aká pekná lama. Z nej budem mať peknú vlnu, a neskôr si z nej urobím deku.“ Nedočkavý pán, ktorý sa tešil na jeho novú deku, si rýchlo zobral do ruky veľké vrčiace nožnice, a kúsok z nej oholil. Lama skríkla od bolesti. „AUUUUUU!“ Ovce sa len zasmiali a lama šprintom bežala ako o život preč. Od vtedy lama poslúchala, a stačil jej starý, dobrý dom aj s bohatstvom ktoré mali.

Ponaučenie: Vystač si s tým čo máš.

Autor: Nina Sušková

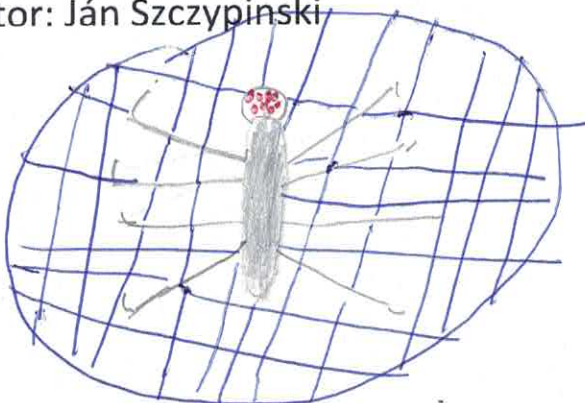

Pavúk a Včela

Jedného krásneho dňa spinkala na púpave malá včielka. Volala sa včielka Rosnička. Keďže bol nádherný deň tak sa včielka rozhodla letieť na východ. Chcela sa iba trošku preletieť. Ale keď letela nedávala tak trošku pozor a kde sa vzal tu sa vzal bol veľký nádherný strom. Narazila rovno don. Včielka padala, padala a padala a spadla rovno na vetvičku kde bola nádherná pavučina. A v nej bol veľký nechutný pavúk. Schmatol ju a povedal od teraz je toto tvoj koniec!!! zákerne sa zasmial. Malá včielka Rosnička sa rozplakala. A pavúk ju obalil v pavučine. A povedal ešte zjem tamtoho malého mravca a potom si podám teba ha ha ha! Včielka sa samej seba pýta čo teraz? A zrazu asi zázrak, krásna a biela andulka rovno nad ňou zjavila a vraví sila žihadlo, sila žihadlo a zaspievala. Včielka zapojila svoju silu a nič, vytiahla svoje žihadlo teda a prepichla pavučinu pavúk si toho všimol zľakol sa a spadol s vetvičky. Padal, padal a spadol rovno na komárov nos nabodol sa a zabil sa. Včielka odletela a povedala ďalší ťažký deň.

Ponaučenie: aj malý človek, zvíra môže byť silný...

Autor: Ján Szczypinski

Koniec...

Pes a Ježko

Bol raz jeden pes, ktorý žil na gazdovskom dvore. Musel strážiť ovce a dávať pozor na celý pozemok. Rád sa hrával s jeho obľúbenou loptičkou.

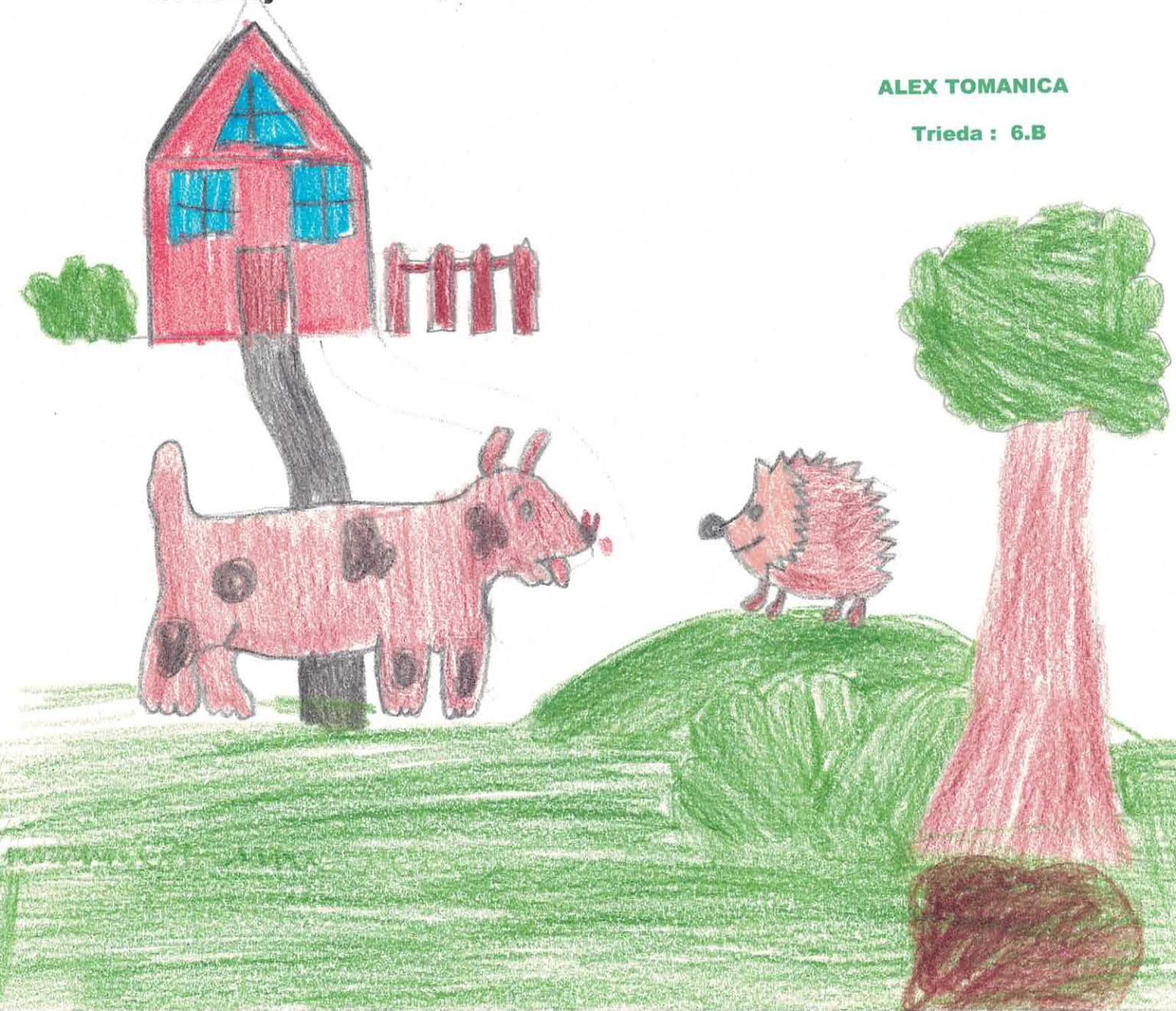
Raz mu jeho loptička spadla do jamy. Zacítil ju a začal hrabať. „Prestaň hrabať!“ Ozvalo sa niečo z jamy. „Kto si?“ Opýtal sa pes. „Ja som ježko,“ odpovedal. „Spadla mi do jamy loptička,“ povedal pes a pokračoval v hrabaní. Ježko prosil, fňukal, nariekal a znovu zakričal: „Prestaň hrabať, lebo mi ho ho zničíš!“. No ani prosenie ježkovi nepomohlo, aby pes prestal hrabať. Keď už bol ježkov dom skoro zničený, vtedy sa už ježko nahneval. Neotáľal a psa popichal. „Aú!“ Skríkol pes. „To máš za to, že si mi zničil celý domček, ty jeden nevychovanec,“ povedal ježko.

Pes nielenže odišiel bez loptičky, ale aj s opuchnutým nosom.

Nestrkaj hlavu tam, kde nemáš!

ALEX TOMANICA

Trieda : 6.B

MUCHA A PAVÚK

Jedného pekného dňa ponad veľkým lesom sa vybrala skupinka múch si len tak zalietat' pre dobrý pocit. Ale jedna muha menom Marry tak trochu vynikala. Mala peniaze, mala slávu, už len pravé kamarátstvo jej chýbalo. Všetci sa s ňou bavili buď kvôli peniazom alebo len kvôli sláve. Na ďalší pekný deň si len tak lietali ponad lesom ale jedna muha povedala „Podľa nižšie bude sranda“, všetci sa zrazu zamysleli nad tým že to je dobrý nápad. „Ale viete že tam dole medzi stromami žije hrozivý pavúk?“ povedala jedna z nich. Marry sa neskôr nad tým zamyslela a povedala: „Ale určite tam teraz nieje, a aj keby, určite by sme sa ochránili navzájom !“. Po chvíľke dohadovanie všetci vzlietli nižšie medzi stromy. Zrazu sa Marry zaplietla do pavúcej siete. „Pomôžte mi !“, kričala ale márne, už zistila že to niesu jej pravý kamaráti pretože všetci utiekli preč. O niečo dlhšie prišiel pavúk. „Nemusiš sa ma báť, kľudne ťa pustím“, povedal, „Siete si pletiem iba pre radosť“.

Marry sa usmiala ale potom hned' sklonila hlavu. „Čo sa stalo?“, opýtal sa pavúk.

„Zistila som že nemám pravých kamarátov“, Marry povzdychla a začala plakať.

„Nemaás sa čoho báť, ja budem tvoj najlepší kamarát !“.

Obidvaja sa usmiali a presne od tej chvíle spolu trávili všetok voľný čas.

Ponaučenie: V núdzi spoznáš priateľa

6.B Nicolette Záhová

